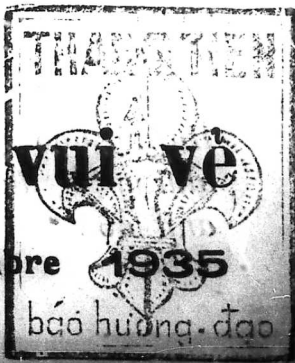

THĂNG TIẾN

DEPT. LEGAL
A-6197

Chúc anh em học bạn
Nam kỳ được vui vẻ

Năm 1, số 4

3

20 Décembre 1935

80 JB 11865

báo hương đạo

CHÚNG TA QUẢNG CÁO

Tôi tiếp chuyện một ông làm việc nhà thương. Ông ta nói: «*cháu nhìn thế nào tôi cũng cho cháu vào đoàn Hướng-Đạo. Ở nhà thương chúng tôi có một thầy thuốc tập-sự thật là chịu khó ít có; nói vô phép ông, thầy mở cả thùng phân mà đếm run. Tôi hỏi thì ra thầy là một đoàn-trưởng Hướng-Đạo*».

Anh đoàn trưởng đoàn sói-con lấy làm lạ, sao độ này lại đắt hàng quá thế. Một tuần này anh nhận được gần một tá đơn xin nhập đoàn. Trước anh cũng không nghĩ đến, sau để ý hỏi thì ra, có gì đâu, bao nhiêu ông đến đều là bạn của ông phán Ngọc cả. Cậu con ông phán, nghịch đã nổi tiếng, các bạn của ông bố đều phải kiêng. Độ này các ông lại chơi, thấy cậu ngoan ngoãn lễ phép lạ lùng.

Các ông hỏi: «*Cháu Cẩn sao bây giờ ngoan thế?*»

— *Áy cháu mới vào đoàn sói-con đấy.*»

Anh đoàn-trưởng nhận được nhiều đơn, nguyên do là như vậy.

Anh em ạ, hai câu chuyện này là câu chuyện có thật đó!

Anh đoàn-trưởng học thuốc với anh sói con Cẩn đã quảng-cáo cho nền Hướng-Đạo ta, các anh vô tâm mà đã dùng cách quảng-cáo thân hiệu nhất, nhất, không cách nào bằng nữa.

Tôi biết rằng các anh sẽ dùng cách đó mà làm cho chúng ta thêm đông đúc. bao nhiêu cái bổ ích về Hướng đạo chúng ta sẽ đem chia sẻ cho anh em khắp nơi. Trong nhà các anh là những người con ngoan, những em chịu khó, những anh đáng bậc. Trong trường học, các anh là cái khuôn mẫu, nhất định không nói tục, nhất định không gian lận, nhất định trong sạch thẳng thắn; nhất định ngồi ghế nhất, không phải để nhất cho sưng, nhất để cho người ta phải nói rằng: «*Hướng-đạo sinh có khác!*»

Phải, Hướng-đạo-sinh mà như người thường thì hai chữ Hướng-đạo còn có ý nghĩa gì. Các anh phải tự coi mình như những vị đại-sứ cho nền Hướng đạo, nghìn mắt nhìn vào các anh đó!

NỮ-SINH HƯƠNG-ĐẠO

Lần đầu có một đoàn Hương-đạo nữ-sinh ở nước Nam. Lần đầu đoàn ấy họp được dự vào đây là một hân hạnh to lắm. Được cái hân hạnh ấy, tôi đến thật đúng giờ, nhưng không thể ngăn được lòng lo sợ, đột ngột hỏi ngay rằng :

— « Các chị có biết rằng làm nữ-sinh Hương-Đạo khó lắm không? Có lẽ các chị tưởng vào đoàn H. Đ. thì sẽ được chơi thể thao, ten-nit, đá bóng hân? Hay là các chị tưởng con trai hương-đạo thì các chị cũng hương-đạo chớ kém gì? Hay là các chị tìm trong H. Đ. thấy được một mốt đẹp mắt, mới, mới nhất?

— Thưa, không phải (tôi then quá, then vì chị bé trả lời tôi cố đem hết nghị-lực và lễ-đô H. Đ. mà che đậy cái cười thương hai cho tôi lắm) chúng tôi thấy trang-diêm và mặc áo đi chơi không đủ hết một ngày giải, cuộc đời chỉ như vậy thôi chán quá; dong duỗi với quả ban cũng không vui hơn mấy mà cũng chẳng hợp với thể-chất chúng tôi; chúng tôi không vì ganh với các anh hay muốn sống như các anh ấy; bảo chúng tôi vì kiêu áo mới thì oan, chúng tôi vẫn mặc áo thường, chỉ có áo phải không lượt là mà gai sợi bền dạn đó thôi; chúng tôi thấy bao nhiêu em bé cần phải người chần giắt, bao nhiêu vết đau cần phải buộc soa, chúng tôi muốn tập học cho đủ tài dè nên người đời nay, làm việc đời nay, mong cho có chút tich với xã-hội. Chúng tôi vẫn rất quý-báu cái nền nếp cũ, gương đàn bà nước Nam chúng tôi vẫn soi, đấy thưa.. anh ».

Bây giờ thì tôi không dấu được sáu hồ nữa, đổ mặt tía tai, sáu hồ như một cô con gái mà đã nói nhỡ lời; viết mấy giòng này còn không giám ký tên, phải ký là :

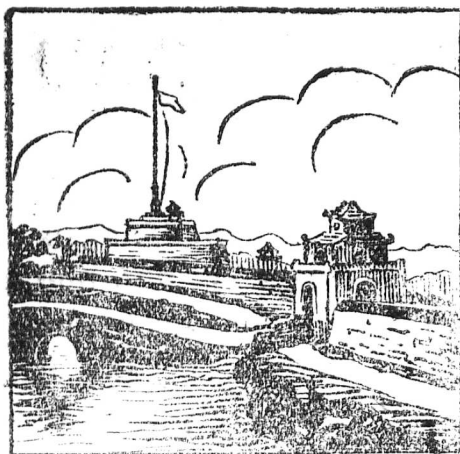
TÔ-KHANH

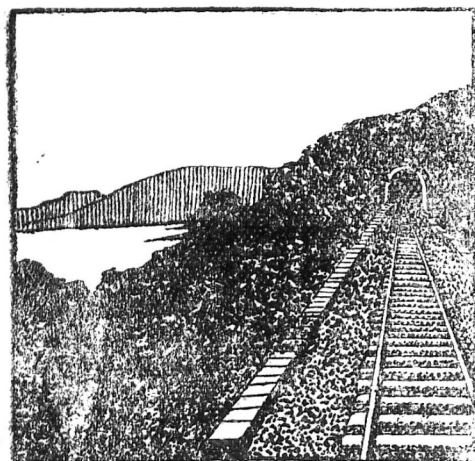
Nhiều anh vẫn phàn nàn cùng tôi rằng ít khi được phép đi họp hay đi chơi, cái đó thì trách ai? Nếu các anh tỏ ra rằng Hương-đạo đã đổi linh đổi nết cho các anh thì cha mẹ nào còn ngăn các anh nữa.

Thế nhé các anh coi mình như những vị đại-sứ của Hương-đạo. Các anh hãy quảng-cáo bằng việc làm.

— Hồ-Sứ —

HUẾ

ĐÈO HẢI-VÂN

Cái xe đạp kinh khí là của anh Sư tử Cộc Nam-dịnh chế để đi họp bạn. Nhưng hôm cuộc là kỳ họp này không có anh Nam-dịnh nào đến nơi. Nỡ hơi thôi!

ĐI ĐI TA

1. — Sắp xong túi chưa, ra tàu đi, anh em!

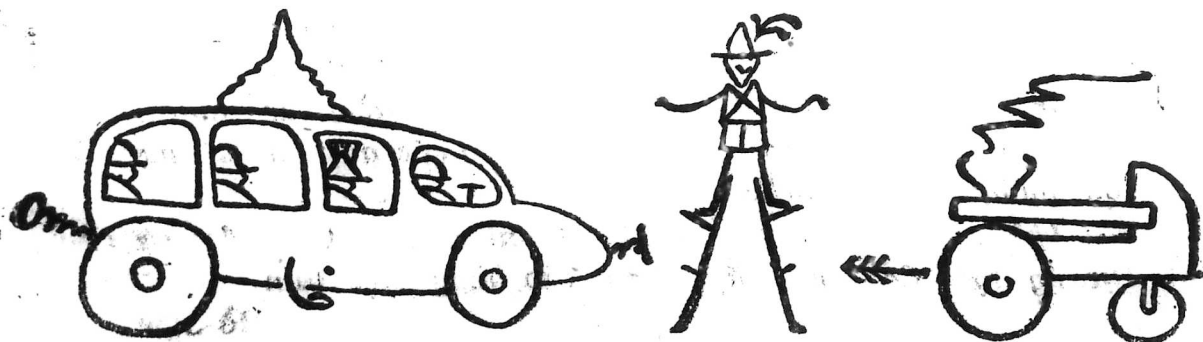
Mưa dầm, gió bắc, chúng ta như con nhận:

Hồng về Nam song,
Nhận về Nam song..

Ngắm nga mãi, đèo Ba đội kia rồi đây. này đây, nhưng không phải đèo Ngang đâu nhé! Mở rộng mắt ra mà ngắm cảnh vật Thanh-Hoa. Một đám núi, một bãi bể giang sơn này quê quán biết bao nhiêu bậc anh-hùng, từ họ Đinh cho đến giờ. Đây, đây, bên tay phải, còn cuối đầu núi kia, là mộ vua bà họ Triệu, nhớ lấy, nhớ lấy.

Hàm-rông, Vindh, lối mịt Trăng vừa lên, trăng lạnh lưng; Tân-ấp, Kim-lũ, Minh-lê, núi cao chờ vờ, giọt mưa thấm thía, gió ù ù trong ngàn lau, thượng lưu sông Gianh cuộn cuộn, cảm thấy không như qua một thế giới không lồ, mà lạnh, lạnh đến tim.

À, Đồng-Hời, ra đây, ra đây, 10 anh em dật lữ thầy cùng đi đây. Chào anh em. Vui nào bằng vui này

VÀO NAM

Đông Hà, xe đỗ rồi xe đi, anh em bên Cửu-Long có lẽ chưa đi chuyến này hẳn, chúng tôi mong mỗi, anh em ơi.

Huế, thần kinh dưới ngọn đèn; giòng sông Hương, ao ước bấy lâu nay, biết rằng chầy đó, trông không rõ nhưng đã qua sông Hương cũng ổn được lòng khao khát Phú Xuân, còn sướng con mắt, thôi để lúc trở về. Chưa được xem cảnh Huế nhưng được bắt tay rồi chung xe với 30 anh em Huế thì đã hồi lòng hả dạ

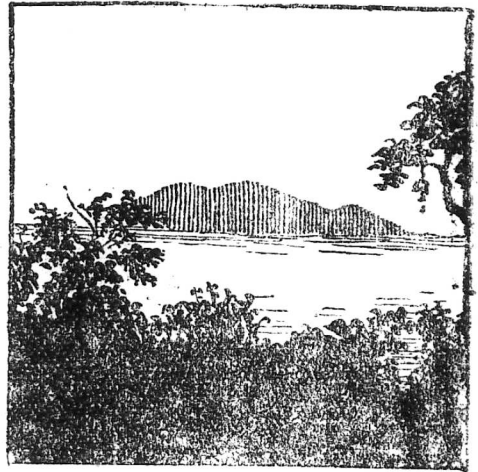
Mờ mờ sáng, trên đèo Hải-vân. Lên mãi, mãi, núi mây nước; núi cao, mây đậm, nước bát ngát.

Cửa Hội-An, Tam-kỳ. Quảng Ngãi, anh em đây cũng chưa sắp song túi hẳn. Tam quan, dĩa, những nhò tranh đẹp làm sao! Bình định, anh em này, Bình định. Khi nghỉ của quan hậu-quân vẫn sống mà làng Tây sơn ở trong núi kia kia.

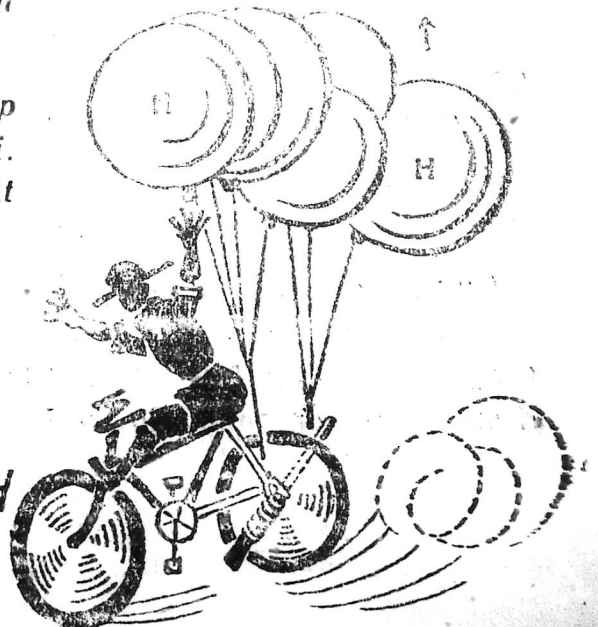
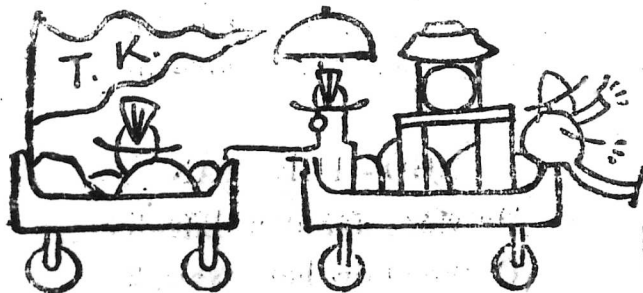
Xuống xe, qua mấy chiếc tháp Hồi, thương tâm, rồi ta hạ trại. Nghỉ. 26 giờ xe, bây giờ đặt chân xuống đất, đất lịch sử.

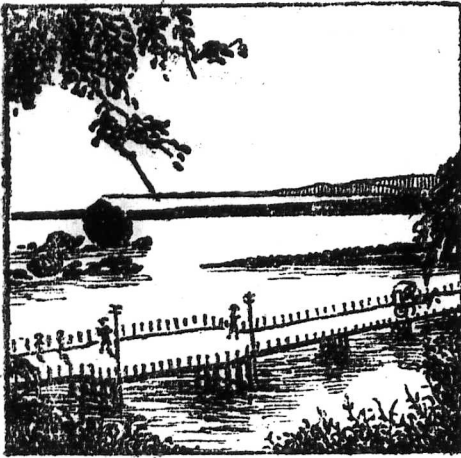

SÔNG CẦU

ĐÈO CẢ VARELLA

NHA TRANG

SAIGON

2. - Sáng rồi, đeo túi, lên con ngựa sắt, đóng la bàn cũ phương Nam thẳng tiến, Đèo Cù mông. Lên mãi a ! lên được, Hường-đạo sợ gì chèo.

Sông Cầu. Có lẽ đẹp nhất nam bắc. Có phúc ngồi chỗ này. Cây dừa xanh, đồi xanh, cỏ xanh, bãi cát vàng, bễ xanh, tím, không, không xanh, không tím, nhưng đẹp thì quyết đẹp. Nhé, non nước lưu người, anh em căn trại đây một đêm.

3. - Lên xe hơi. Ồ, sao đây lại có một làng khách nhỉ. Tuy hòa. Sông rộng. Đèo Cả. Cao, cũng vẫn cao. Ngoài khơi chiếc đảo lấp rồi hiện, con thuyền vượt sóng.

Đã hết đâu, đèo Ruột Tượng. Soắn, soắn, đã bảo ruột tượng. Ninh Hòa. Rồi Nha trang. Lại phải dùng tiếng đẹp, nhưng phải hấp tấp lên xe hỏa. Rừng rậm.

Biên Hòa. Thôi thu xếp đi.

Cao, ừ gầy, đây chính anh Khắc, này anh Lân, chị Lựu, anh Bình này, bao nhiêu anh em nữa, bắt tay, bắt cả hai tay, tôi muốn có ngàn tay để bắt tay cả anh em năm xứ.

Đã thấy ấm chưa ? Giá trời đông Nam kỳ chưa ấm thì tình thắm thía của anh em cũng đủ làm cho chúng ta ấm áp.

Quên, sông Đồng - nai, mình vừa qua đây. Ta nhìn mặt nhau xem nên trụi có khác không. Chẳng nhọc tí nào mà Phú Xuân cũng chải Đồng Nai cũng từng rồi. Rễ thế mà bao nhiêu anh chum chắm năm nhà. Rõ thật...

NGO - THẾ - TÂN

Ủy viên, đại-biểu Bắc-Kỳ
Ở cuộc họp bạn Nam-Kỳ

DOA THẦY BÓI

KỊCH NGẮN CỦA SÓI CON

Các vai

ĐẦU ĐÀN SÓI CON

VI

SÓI - CON

XA

THẦY - BÓI

BAN

} 9 đến 13 tuổi.

Sen I

VI, XA VÀ BAN

(Ngày chủ nhật, VI, XA và BAN được nghỉ học đương đi chơi. Khi đến một phố vắng, có đường xe điện chạy qua...)

VI: Đi xem đá bóng đi...

XA: Thôi dứt anh đi. Lúc nào cũng chỉ đá bóng... Hôm nay « xi-nê-ma » hay ghé thăm cơ.

BAN: Anh em ơi! Có hòn đá to đại...

VI: Có thể mà phải làm ấm ỹ lên.

BAN (chạy lại chỗ hòn đá): Anh nào trông đội-xếp, tớ đem đề hòn đá này lên đường xe điện nhé...

VI: À phải đấy! Khá đấy! Đề tớ trông cho,

XA: Và « moi » nữa

(Vi và Xa chạy đi trông đội-xếp).

Sen II

BAN đương vác hòn đá đề lên trên đường xe điện, có thầy bói đi đến, dừng sang ngang đường.

BAN như chợt nghĩ được một kế lạ, chạy đến nói thầm với VI và XA. VI và XA tỏ ý rất xung xướng...

THẦY BÓI ở trên bờ hè bước xuống đường...)

BAN (giả làm phu xe quất): Ếp

Thầy bói giật mình lùi lại...

VI, XA và BAN (khoa chân múa tay, cổ nín cười).

(Thầy bói chờ một lúc, không nghe thấy gì, lại bước xuống đường).

BAN: Ếp! Ếp!

THẦY BÓI (hốt hoảng lùi lại) gồm sao mà làm xe thế!

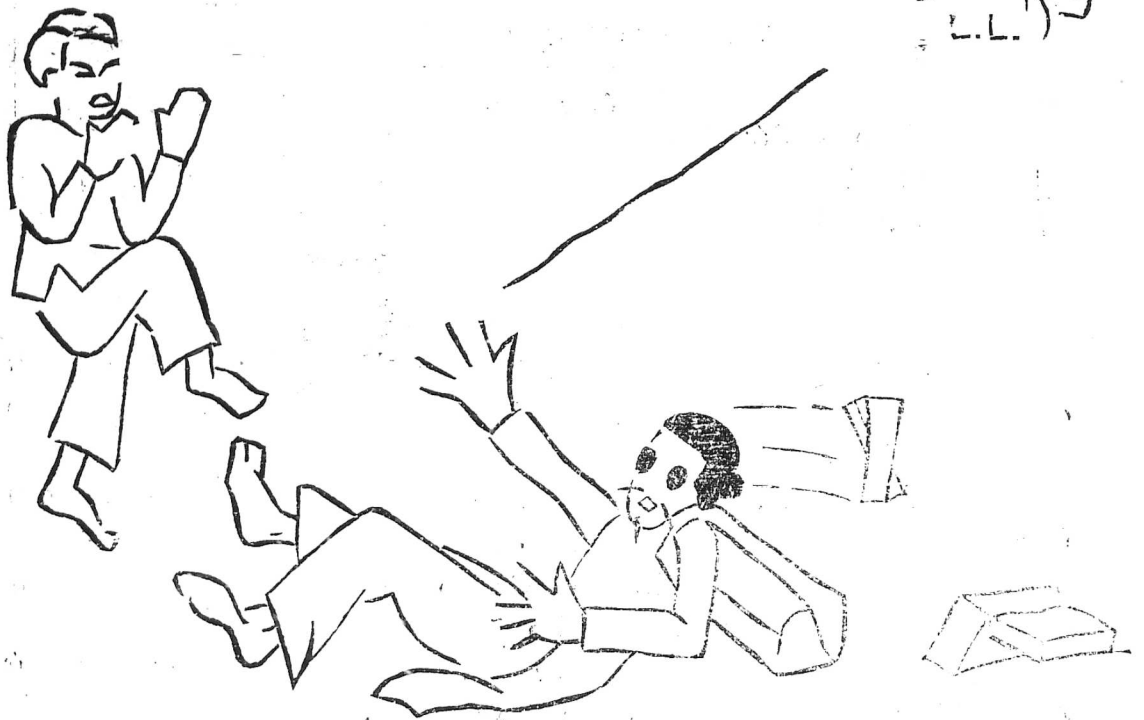
(Thầy bói chờ một lúc nữa, không nghe thấy tiếng xe, lại bước xuống đường được vài bước...)

VI: Ếp! Ếp!

Cùng một lúc

XA: Ếp!

BAN: Kia xe kia, tránh mau...

THẦY BÓI (Cuống quit lên ngã lăn ra đường, chấp, gậy
khăn dơi mỗi nơi một chiếc) Ối giờ dất ơi! . . . . Chết
tôi rồi. . .)

(VI, XA và BAN vỗ tay cười . . .)

VI : Bí boom ! Bí bo . . om !

Cùng một lúc XA : Kính coong ! Kính co . . ong !

BAN : ối giờ ối ! xe dè chết ông thầy bói rồi.

THẦY BÓI, (tay quờ quạng tìm gậy, định bò vào bờ hè) :
Ông bà nào cứu tôi với. . .

Sen III

Thêm ĐÀU ĐÀN SÓI CON và một SÓI CON

(Đầu Đàn Sói Con và một Sói con vừa đi đến, vội chạy
lại chỗ thầy bói. . .)

ĐÀU ĐÀN SÓI CON : Ông đừng sợ không có xe dàu.

THẦY BÓI (vừa thở vừa nói) cậu làm phúc dất kẻ mù lòa
một tí cậu. . .

Đ. Đ. S. C. và SÓI CON nhặt gậy, chấp đưa cho thầy bói

Đ. Đ. S. C. : Ông cầm lấy gậy này ; cầm lấy chấp đây nữa . .

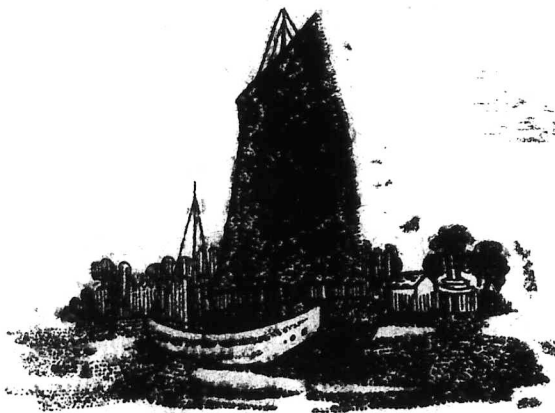
THẦY BÓI : Cám ơn cậu. . . (lấy tay dờ lên đầu, rồi. . . hốt
hoảng) chết chữa ! còn cái khăn nhiều tây tôi vừa mới
mua. . . . Cậu tim hộ một tí. . .

LAIT CONCENTRÉ SUCRÉ
NON ECREMÉ

SỮA ĐẶC HIỆU "THUYỀN BUỒM"
RẤT TỐT VÀ BÁN RẺ HƠN HẾT

MARQUE

JONQUE

0\$22 một hộp

Seul Importateur

Louis OGLIASTRO & Cie
S. A. R. L.

SAIGON. HAIPHONG. HANOI

KAMPOT. PHNOM - PENH

CÁC BẠN HUƠNG-ĐẠO
HÃY CHÚ Ý ĐẾN

DỊP HIỂM CÓ NÀY

Vì muốn làm lại cửa hàng mà cần bán bớt những sách chuyện còn nhiều

nên chúng tôi đem bán rất rẻ :

— của ô. Trần-trọng-Kim :
Việt nam Sử-lược trước bán nay bán 1\$80 1\$00
47 điều giáo hóa triều Lê 0 20 0 08

— của ô. Ng-văn-Vĩnh dịch
Ba người ngự lâm pháo thủ 3.60 0 60
Miếng da lừa *la peau de chagrin* 0.40 0 10
Những hài kịch của Molière 0.30 0 08
Chuyện trẻ con *contes de Perrault* 0.05 0 03

— của ô. Sở-Cường Lê-Dư :
Nam quốc nữ lưu 0.40 0 10
Nữ lưu văn học sử 0.35 0 10

— của ô. Nghè Ngô-dức-Kế :
Thế giới danh nhân 0 30 0 07

— của ô. giải-nguyên Lê-Thước :
Lịch sử và văn chương cụ Nguyễn-công-Trư 0 80 0 40
Hán văn giáo khoa (cao-đẳng) 0 30 0 12
 — — — (trung đẳng) 0 30 0 12

— của ô. Nghè Ng. Cư :
Kiểu vận tập thành
sách dạy tập kiểu 0 60 0 20
Phép bói kiểu 0 08 0 05

— của ô giáo Trịnh-dình Xuyên :
Thiếu niên tất đọc trước bán nay bán 0.30 0 10
Bên nghĩa bên tình 0 35 0 07

LINH TINH

Lịch sử Nam Tiên 0 24 0 05
Ba-Lan phục hưng sử 0 25 0 04
Việt nam giai sự 0 25 0 04
Học làm sang của Thái-Phỉ 0 25 0 10
Sách dạy các nghề (N.L.H.H.) 0 35 0 10
Khôn sống mống chết (kịch) 0 35 0 05
Mảnh hồn thơ của Vân-Hạc 0 15 0 05
Dịch Pháp văn 0 10 0 08

Recueil des morceaux choisis
traduits en annamite 0 40 0 26
Những nguyên cơ làm sao
mình kém hèn và những
cách cứu vãn tình hình ấy.
(Bức thư ngỏ cùng quan
Tổng-trưởng thuộc địa). 0 10 0 05

Mua 1 quyển gửi bằng timbres postes (cò) cũng được nhưng nhớ thêm tiền cước (thư sách trên 0p20 thì thêm 0p12; thư dưới 0p20 thì thêm 0p06). Mua chung nhiều quyển cứ gửi 1p26 cước.

Toàn là sách hay, vui và có ích cả. Các anh em chớ nên bỏ qua dịp này vì sách có hạn mà giá nhiều quyển bán bớt đi tới 100%

Lại còn điều này nữa

Nếu anh em chưa đọc quyển kịch Không một tiếng vang (của Vũ-trọng-Phụng) mà khắp các báo ba kỳ đã khen ngợi thì nên mua ngay đi - kịch có 3 hồi - giá 0\$20 - cước 0\$03.

Các sách trên này đều bán tại Đông-Tây ấn quán 193, phố hàng Bông, Hanoi

MỘT BỨC THƯ' công kích Hương-Đạo

*Kính trình quan nhơn
chủ nhiệm báo Thăng-Tiến*

Tôi là Lối-Toét ở xã Phong hóa,
kính trình quan nhơn việc sau này.

Ruỵên ngày 10 tôi lên tỉnh xem hội
tây, được xem H. Đ. S. Thái-Bình làm
trò, xét ra có nhiều chỗ tôi bất
phục tình, vậy kể rõ ra đây, xin quan
nhơn làm ơn đăng lên quý báo cho,
tôi lấy làm đôi ơn quan nhơn lắm.

Lúc ấy độ hơn 4 giờ. Trên bãi,
H. Đ. S. đứng từng lớp một. Sau
hai tiếng tù-và, bầy cái túp vải đều
dựng lên, lúng lúng đến hơn một
phút mới xong. Túp ấy dùng làm gì?
Nếu ở, phi cảm hàn, cũng cảm-nhiệt!
Rồi các H. Đ. S. chào cờ, các H. Đ. S.
riều qua khán đài, đi chẳng « ăn-
đề » gì, chẳng kèn, chẳng gi. buồn
tê. Lại thấy tù-và thôi, rồi bầy bon
chạy đến trước khán đài thì róm
bếp. Tưởng vào H. Đ. để tập cái gì,
chứ tập róm bếp thì hay ho gì?
« Quân tử viễn bào chủ » ra chữ
nghĩa thánh hiền ngày nay chẳng ai
theo nữa. Trên khán đài mấy quý
quan, mấy quý bà-Đầm loáy hoáy viết
gi, rồi đưa ra một tờ giấy. Ông
quan ba si cút nhìn vào đấy thôi,
một thôi tù và, rứt tiếng thây bầy
cậu H. Đ. cầm 7 mảnh giấy chạy lên.
Trò trông gì thế, chả ai hiểu gì cả.
Nghe mấy người bên tôi nói chuyện,
thì ra họ đánh móc đánh miếc gì ấy.

Hết trò này, thây mấy cậu H. Đ. S.
chồng một lũ bán lên, lấy gậy thừng
chằng chân lại, dăng chặt ra 4 góc
rồi cầm gậy làm thang cho mấy cậu
khác leo lên. Đứng trên cao ngất
nghe như trên đàn nông sơn, một
cậu trói 4 vó một cậu khác thả xuống

Thiên hạ võ tay. Võ tay cái gì?
Có phúc để con biết lợi, có tội để
con biết trèo. Cứ tập leo trèo, ngã
có ngày bỏ đời.

Trước khán đài bỗng hiện ra một
cảnh quái gở: một chú tây đen, một
chú khách, một anh bán thuốc é, một
anh bán dầu bạc hà, mấy chị bán
quả bánh, lũ lượt ở trong túp vải
ra, lượn đi lượn lại trước khán đài.
Một tiếng cười ồ: tôi nhìn vào thấy
rõ tôi, chiếc ô cấp ngược, đôi giày
lủng lẳng ở cán, đương sun soe đi
đi lại lại. Quái! rõ tôi đứng đây
sao tôi lại đi trong chỗ làm trò? Tôi
dinh sông vào xem bình tình ra sao
thì họ cản không cho tôi vào — Ưc
quá, việc này rồi tôi phải làm cho
ra lẽ, mất mấy thì mất — Trong chỗ
hỗn độn những người đi xem hội,
một tên du côn lực lưỡng đánh mấy
đứa bé con, một cậu H. Đ. S. hung
hăng giở võ ra đánh tên du côn. Cứ
như ý tôi, thì mặc sắc họ, bà tăng
sinh sư cho sự sinh, nhờ nó đánh
phải có phải thiệt không. Mọi người
đương mắt xem đăm đánh nhau thì
một đứa kẻ cấp cắt mất đôi giày
của tôi, chạy. May một cậu H. Đ. S.
đuổi theo lấy lại được. Mừng quá
tôi rơ cán ô lên thì lạ thay đôi giày
vẫn còn treo nguyên ở đó. À! đó
là tôi ở trong chỗ làm trò mất cấp,
chứ tôi đứng xem có mất gì đâu.
Thằng ăn cắp chạy đánh võ cả mẹt
bánh đa, chị hàng bán ra, tru tréo
chửi rủa. Mấy cậu H. Đ. S. góp tiền
cho chị bang bánh. Con cháu tôi thì
không bao giờ tôi lại có cho vào
H. Đ. Những cái tiêu phi tiêu phạm
thế là tôi đã không ưa rồi. Bất phục

(Xem tiếp trang 12)

Năm thứ 000.001
Số. 4

Toà soạn lý:

Tòa nhà chèo gởi
p phố Giam-Be Hanoi

THÊ-GIỚI SÌ-CUT

Mỗi năm 360\$00
biểu không đọc-
giả Thăng-Tiến

BÁO THÔNG TIN HUỚNG ĐẠO CÁ HOÀN-CÁU

Ra hàng ngày mỗi tháng chỉ nghĩ 28 hay 29 ngày thôi.

3 000 000 phông viên và trợ bút

XA THUYẾT

Nước đèn chân, nhầy sao kip
Anh em nên bảo hiểm ngày đi

GR

TIN NHÃ

Nam-kỳ. — Đi một nào cũng thấy
các anh em đương sắm những cái
túi không-lỡ để đựng đồ thủ-công
đi Saigon. Nghe nói có anh chèo ra
con rấn hình dragon của ông Lhanh
Georges. Há mồm to bằng cái vựa
thóc Xếp K. — nguyên kiếp trước,
champignon thể thao, sự trường về
nghề nhẩy, thiên hạ vẫn biết bức
chân dung hình nhái của ngài — thấy
thế chắc phải vác chiếc perche mà
vùng té chày.

Thấy nói ở trại họp bạn sẽ bày
một bộ các tranh ảnh từ cổ chí
kim chưa bao giờ thấy ở Thê giới
Sì-cut annehm ta.
Thấy nói những công trại sẽ đẹp
đặc biệt.

Thấy nói, thấy nói nhiều thứ nữa...
Ai lao — Mới thấy nói một đoàn
đặt tên là Pavie có anh Lê duy-
Lương làm đoàn trưởng. Một giải
Trường sơn có bao xa xin anh em
các đoàn khác cho biết tin tức kéo
bà con mong đợi.

Hai-duong và Sơn-tây. — Sự Đông
vời sự Đoàn vẫn chả ai nói truyền
H. Đ. cả.

Phủ-ly và Lang-sơn — Có thể chứ,
hắn điều lệ đã đề lên quan trên
rồi Sắp tui gởi đi anh em Thăng
tiến lên. Chúng tôi xin gởi lời mừng
rất thân thiết.

Hưng-yên — Lĩnh ta đã có một
phong trào H. Đ. Đó thật là một
tin rất mừng vậy.

Hanoi. — Sĩ cut giúp việc giống
đầu. — Mấy ngày đầu tháng chạp
tây các bà tây và ta trong hội hồng-
thập-ly được thành phố giao cho
việc chèo đầu cho nhân dân. Cái
trách nhiệm ấy anh em H. Đ. cũng
đỡ một phần vì thấy các anh có
bằng cửu thương đều ra làm việc cả

Hợp bạn Saigon — Như tin tức
của bản báo phóng viên các nơi
gửi về thì số anh em chỉ em đi dự
cuộc họp bạn Nam kỳ có chừng:

- Nam kỳ — 300
- Cao Miên — 100
- Trung kỳ — 40
- Bắc kỳ — 20

Phóng viên bản báo ở Xiêm chắc
làm sao hóa chưa thấy gửi tin gì về.

Báo Thăng tiến đi họp bạn —
Trong dịp đi họp bạn này báo *Thăng
tiến* sẽ gửi đi 1 đại biểu, 1 hoa thũ,
một đoàn phóng viên và chèo anh
một anh bé bản báo để thay mặt
một cách sung đáng cho hai tờ
Thê Giới Sì Cut và *Thăng tiến* là
những tờ báo hoạt động ghê gớm
lắm.

Đoàn Bắc Hà. — Anh em Hường-
Đạo Bắc-kỳ đi họp bạn thì họp làm
một buổi chợ phiên, lấy tên chợ
là đoàn **Bắc Hà**, cũng **khảo**
vuông nâu cả. Anh em cử anh úy-
viên Ngô thể Tân làm tổng đại biểu
và đoàn trưởng **đoàn Bắc Hà** Anh
em lại cử chi đoàn trưởng Lê thi
Lựu làm tổng thư ký cho bộ đại
biểu. Hiện hai vị đã phó nhiệm đề
thu xếp công việc anh em rồi.

Cao miên. — Anh Tuấn — Báo Thê
giới sì cut có ủy một phóng viên
đi Cao Miên. Từ ngày ra đi không
thấy gửi một tin tức H. Đ. gì về cả.
Ông ba nao có gặp báo ở đầu, xin
làm ơn báo cho chúng tôi biết.
Chúng tôi xin có lời hậu tạ.

Đông Đám. — Chúng tôi nhận được
của Ô Trần Hoàn một bức thư gởi
thieu cùng anh em một cỗ cảm trai
tốt gọi là Đông Đám, gần làng Gióng.
cách Hanoi 18 cây số và Yên Viên độ
8 cây. Xin cảm ơn ông Trần Hoàn
và mong ông cũng làm việc H. Đ.

Bỉ — Một H. Đ. Sinh E. D. F. vừa
cứu được một mạng người. Một cô con
gái bị nạn nhưng thiên hạ đánh đưng
nhào vì chả ai biết bơi Minh anh Paul
Renard 15 tuổi lấy thừng buộc lưng

mượn người cầm (vì sóng dữ lắm) rồi
bơi ra, khó phọc và nguy hiểm lắm
mới cứu được người bị nạn vào Anh
Renard thật đáng khen vì chính anh
có lật cứng tay phải từ lúc nhỏ

Muốn cứu người thì tập bơi đi
Nhưng đi tập thì phải có người bơi
giỏi coi sóc cho

Anh bán dầu. — Chưa hôm qua
«gầy rắng» đi ra tiền Táo ở bến
lầu Saigon, thấy thiên hạ sùm sít
dùng đồ ở một toa bang tư, trong
lũ đông người có tiếng kèn kèn kèn
dao bằng lối «bản đầu bắt từ»: À
nay các ngài đi tàu, đi xe, lúc
nhàu rồi, các ngài mua một số Thăng
Tiêu mà đọc, các ngài xem quyển
tieu thuyết ba xu in bằng giấy nhét
trinh, lại ít tranh vẽ; nay bản hiệu
khái trương ở phố Giam be, số nhà
năm mươi nhăm, vẫn gửi từ Luân
Đôn, Pua Lê, lại lấy nước cốt nghìn
năm văn vật, in bằng giấy viết thư
thượng bảo bang, lại có nhiều tranh
vẽ thần tinh. Trẻ con, bà già, tiểu
thư, công tử xem được cả. Xem rồi
thì không sợ cảm mao hàn nhiệt gì
nữa. Bản hiệu không vì cạnh tranh
bán chiêu hàng, nhưng muốn quảng
cáo cho nền Hường Đạo, bản mỗi
tờ cũng có ba xu, các ngài mua
một số bản hiệu lại tặng các ngài
cái thước tây mười lăm phân, mua
cả các hiệu sách mắt mười lăm xu.
Ở đây có ngài nào mua không?...
Té ra họ bán báo Thăng Tiến,
trách gì chả đất như tôm tươi.

Tin buồn

Chúng tôi mới được tin rằng anh
Nguyễn-văn-Tong nguyên lão đoàn-
sinh Lam sơn, lâu nay cách biệt
chúng tôi vào Nam có việc, mới
mất ở Hanoi. Chúng tôi ghi nhớ
người bạn cũ và xin chia buồn cùng
gia quyến anh.

Thăng tiến lấy làm tiếc không
thê đáng những bài ký tên không
rõ, và không có chỗ ở Anh nào
muốn để «tên rừng» cũng xin cho
biết «tên húy» thì chúng tôi mới
đáng được.

Anh em đợi xem số đặc biệt
về cuộc họp bạn

những trò về của H. Đ., bắt phục nhất là những cử chỉ của H. Đ. tôi vừa loay ra về thì một con trâu lồng, hung hăng chạy trước, một đứa bé khóc meo chạy sau. Mấy cậu H. Đ. dai dột quá chạy theo bắt lấy trâu trong khi nó đương húc một lư nằm ta liệt trên mặt đất. Các cậu buộc thuộc, các cậu khiêng người ốm vào nhà thương, tôi nhác không thấy quan Cẩm đứng đấy, sợ lại biên bản biên biển, nên tôi trốn tránh.

Bầm quan nhớn, quan nhớn thử coi đó ma xem, trò về có gì đâu. Tôi cứ tưởng được xem liêm chảo, đập

nồi, hay ít ra cũng thi nhảy thi chạy chi chi, ai lại chò về gì mà nhát như nước ôc ao béo ấy. Đã thấy những cử chỉ của H. Đ. chỉ tỏ ra những sự dai dột, nguy hiểm, rất có hại cho thiếu niên nước cò Nam Việt ta. Bởi những nhẽ trên này, tôi xin có mấy nhời trung cáo đề đồng bào biết những cái dở của H. Đ. và rõ tấm lòng sốt sáng của tôi đối với giáo dục thanh niên chứ chơi đâu.

Nay kính trình

Lời TỏÉT tư ký

VĂN-NAM gửi hộ

GILBERT DAUFÈS

Anh em H. Đ. Avignon khỏe anh đoàn trưởng Daufès, sinh năm 1914 ở Hanoi, mất ngày 16 Juin 1935 ở Avignon, hai ngày trước hôm chết, nằm trên giường bệnh anh còn cai quản đoàn anh là đoàn *Calumet de la Paix*, anh còn viết cho anh em cái lệnh sau này : « Các em đến 16 Juin này hãy nhin đi chơi mà vì những kẻ khổ sở, vì người khổ nạn đi quỳên tiê trong các phố Avignon. Các em phải để luôn cái mũ đeo ở giầy lưng, thiên hạ trông các em đó, đừng quên rằng mình mặc áo H. Đ. » Chính giờ cả đoàn đi quỳên thì anh mất, miệng vừa giặn mẹ song câu này : « Mẹ bảo kỹ cho anh em biết rằng cái gì đẹp cũng khó cả, ... » Anh định để lại cho anh em nhời nói cuối cùng, ý nghĩa cuối cùng, khuyên anh em phải vượt cái khó để đến cái đẹp Trong cuốn sổ tay của anh mấy hôm cuối còn thấy chép :

« Nghiệt nói với mình, tử tế với người

« Làm việc phải, rồi đi

« Bước chân lên đường phải rõ mục đích

« Phải làm việc, phải theo đuổi một tôn chỉ cao thượng, không có thì thất cổ chết đi cho rồi » v. v

Anh vừa được « nhập đoàn » lão sinh ngày tháng tư, rồi hôm sau đưa anh em đi trại, ngộ cảm, mắc bệnh nguy. Đoàn, anh vẫn coi như cái nhà thứ hai của anh, nay anh chết được thỏa rằng chết vì đoàn, chết vì làm việc đoàn. Chết năm 20 tuổi, cái đời anh ngắn ngủi, nhưng có ý nghĩa.

Xin các anh nhớ rằng đoàn nào, đội nào, mà anh em mỗi người đều có một tờ báo *Thắng-Liến*, thì anh đoàn trưởng hay đội trưởng đỡ được nửa công việc huấn luyện (các truyện giải, truyện ngắn các kịch, sẽ luyện cho anh em có tinh thần H. Đ. Các tranh sẽ làm cho anh em có mỹ dục. Các bài linh tinh sẽ đỡ anh em học các môn tỉ mỉ giầy tốn lâu thời giờ. Tờ báo Thế Giới Sĩ - Cút báo cho biết hết tin tức của Hướng Đạo Hoàn cầu.

SÓI GỌI ĐÀN

Điệu « Frère Jacques »

Lời của Sói Sám

Rừng xanh sói rừng, Rừng xanh sói rừng Đùa nô

thích ! Đùa nô thích ! Mau sói con ra đây cùng. Mau sói con ra

đây cùng Tay cầm tay, Tay cầm tay

BA CẬU CON PHÁ GIA CỦA ECLAIREURS DE FRANCE

Cậu cả *Gerbaul* thì quanh năm đuổi theo mặt trời, một mình với một chiếc thuyền 8 thước vòng quả đất già một vòng rồi. Năm nọ mời anh em đến hạ thủy chiếc thuyền, mới rời ra tuốt ngoài khơi chẳng để lại một chữ.

Paul Victor lại rủ ba tay H. Đ. lên tận Groenland, lặn lội trong đồng tuyết núi băng hơn một năm, khảo sát về những cái quái gì: giống người, thân người, học đất, địa dư. Hôm vừa rồi tha về 3 ngàn rưỡi thứ đồ xét ra.

Cậu ba là *Henri Lhote* vừa đúng ba chục tuổi. Cậu ăn tiệc tam tuần với dân Touareg ở Phi-châu mới về. Đi hai năm giờ được việc gì? Tái đến Paris được 25 hôm xưng để chứng thực rằng bãi cát lớn Sahara mới khó chưa bao lâu. Sưa kia giống *négroïdes* ở chớ không phải bọn *berbères* bây giờ. Những việc này quan trọng lắm chớ không vừa đâu! Đã qua Sahara 8 lần, đi trong đó ba vạn cây số, đứng tưởng đi ô tô đâu, chết khát một lần, sống đặc lối Phi châu, ấy thế mà mới ba mươi tuổi.

Nếu thiên hạ chỉ còn có 3 tay « giang hồ » thì tôi cũng quyết là ba tay đó. Thế mà mình đi từ Hanoi đến Saigon còn sợ ngồi xe chóng mặt đấy! Chả thế sao không đi họp bạn.

H. S.

Xin anh em đề ý :

Báo ra ngày 5 Novembre đến ngày 6 đã bán hết số 1 rồi. Chúng tôi đang lo in lại. In xong xin gửi đến các chỗ còn thiếu.

Mua báo

Anh em Hường-Đạo nên coi tờ báo này như báo của mình, viết bài, vẽ tranh cho luôn, thông tin tức cho biết luôn, các cuộc vui, ngày trại, chống đỡ cho nó sống mãi mãi.

Trong một đoàn xin anh em họp nhau, mỗi người ít ra mua một số đề xem ; gửi giấy mua cả một lúc, nhưng tiền thì cả đoàn gửi làm 4 lần cũng được.

X

Một cách làm cho quỹ đội có tiền luôn

Quỹ-đội bao giờ cũng nghèo mà đội phải sắm nhiều, có cách làm cho đội giàu là mỗi anh tìm một ít khách quen, rồi viết thư cho chúng tôi nhận báo về bán. Bán được 10 số thì được 0\$08 bỏ vào quỹ đội. Anh nào cũng cố cả thì không mấy lúc đội đủ tiền thu xếp các cuộc đi chơi xa.

TẤT CẢ ANH EM

Nếu có ý hay gì hay có lời bình phẩm về báo *Thăng-Tiến*, cứ gửi về. Anh em một nhà xin đừng ngại. Xin anh em đừng quên : báo này là của anh, nó sống là nhờ anh, nó có mệnh hệ nào, ấy là tại anh đó

MUA THĂNG-TIẾN KHÔNG MẤT TIỀN

Quyển *Vô gia đình (sans famille)* của *Hector Malot*, dịch ra tiếng ta. (hơn 500 trang) thật là một kiệt tác bất bủ trong văn chương thế giới, truyện có tư tưởng Hường-Đạo, tinh thần tự lập xem mẹ thích không dứt được ra, mà mẹ thích có ích. không đoàn nào, đội nào, gia đình nào là nên thiếu quyển sách đó.

Đến các hàng sách thì mua mất 1\$, mà đem băng quần báo *Thăng-Tiến* đến 55, phố Jambert thì chỉ mất có 0\$40. Như vậy có phải hà tiện được 0\$60 không, đủ mua một năm báo *Thăng-Tiến* nữa. Ở xa thì xin gửi thêm tiền cước.

Anh em mau mau hưởng cách may mắn này, mau mau kéo hết.

Nên đọc báo « HƯƠNG-ĐẠO » Nam-kỳ

(Thầy bói cúi xuống tay quờ quạng tìm khăn...)

Đ. Đ. S. C. (nhặt cái khăn đưa cho thầy bói): Đây khăn đây ông cầm lấy rồi tôi dắt...

(Đ. Đ. S. C. dắt thầy bói đưa sang ngang đường. .)

VI (hỏi Xa): Con lão thầy bói đấy à?

XA: Phải không Ban?

BAN: Không phải, Xi cút đấy! (vỗ tay reo) Ê! Ê! Xi cút dắt thầy bói...

VI và XA (cũng bắt trước reo) Ê! Ê! Xi cút dắt thầy bói!

THẦY BÓI: Đồ quái con ông mà tóm được... thì ốm đòn... ốm đòn... (vừa nói vừa giơ gậy).

Đ. Đ. S. C.: đến bờ hè đây, ông bước lên cho khéo, không ngã...

THẦY BÓI: Cảm ơn cậu. thật phúc đức quá, nếu không gặp cậu thì những ông mãnh kia làm tôi sợ đến chết mất.

(Thầy bói cáo)

Sen IV

Thiếu THẦY BÓI

Sói còn trông thấy hòn đá trên đường xe điện, chạy lại vác đi đem về vào một chỗ khuất.

(Đ. Đ. S. C. và Sói Con định đi thẳng..)

BAN: Chúng nó phá đám, đánh đi anh em ơi!

VI và XA: Đánh đi! Đánh đi!

Sói con sợ chạy lại núp đằng sau Dầu Đàn

Đ. Đ. S. C. (mạnh bạo cứng cáp): Các anh định cạy đồng bắt nạt chúng tôi phải không?

BAN: Ủầy sừ. Bắt nạt chơi đấy, làm gì nhau tốt nào?

VI và XA: Đánh đi! Đánh đi!

(Vi, Xa và Ban sừng sộ giơ chôn, giơ tay nhưng chưa ai dám xông vào).

Đ. Đ. S. C. (quay lại bảo Sói Con, nói to cốt ý để cho Vi, Xa và Ban nghe thấy) Bọn mình sắp đến nơi rồi... (Tháo khăn quàng cầm ở tay, rồi ra hiệu như gọi người ở đằng xa lại) Mau lên các anh! Mau lên...

VI (hỏi Ban): Nó làm gì thế?

XA: Nó có võ đấy anh em a...

BAN: Nó gọi nhau đấy...

Đ. Đ. S. C. có giỏi cứ đứng yên nửa phút nữa sẽ biết nhau.

BAN : Chạy đi thôi anh em ơi ! Chạy...
(Vi, Xa, Ban cuống quít chạy).

(Vi và Xa vào)

Sen V

Thiếu Vi và XA

(Ban chạy sau Vi và Xa, chẳng may trượt ngã...)

Đ. Đ. S. C. và sói con chạy lại chỗ Ban).

BAN (sợ hãi khóc) : Tôi có giám làm gì các anh đâu nào...

Đ. Đ. S. C. : anh đừng sợ ! Tôi không đánh anh đâu

BAN (ngạc nhiên thấy Đ. Đ. S. C. đỡ mình dậy rồi lại phải quần áo cho) : Bọn anh đến đừng bảo đánh tôi nhé.

Đ. Đ. S. C. Có bọn nào đâu. Tại các anh đông nên tôi phải giả cách gọi người đến cứu đấy chứ. Anh có đau không ?

BAN (lúc bấy giờ thấy tay đau, mếu máo vừa khóc vừa nói) Trời ơi tôi chết mất... Úi này, tay tôi nó làm sao ý ? Nó tê gai đi này...

Đ. Đ. S. C. : không việc gì đâu. Đừng khóc, anh. Con gai con dứa ai lại thế. Để yên tôi buộc cho là đỡ đau ngay.

(Đ. Đ. S. C. lấy khăn quàng buộc tay cho Ban, trong khi buộc Đ. Đ. S. C. và Sói Con cũng hát theo bài « Frère Jacques »... (Xem điệu ở trang 16)

« Cùng nhau sói Nùng

« Cùng nhau Sói Nùng

« Làm hết sức...

« Làm hết sức...

« Mau ! Tiến lên anh em, rồi...

« Mau ! Tiến lên anh em, rồi...

« Công, thành công.

« Công, thành công.

(Bài hát của Sói Cô lãnh tặng Đàn Nùng Sơn)

BAN : Anh hát hay nhỉ. Vào xi cũi có vui không anh ?

Đ. Đ. S. C. : Vui lắm chứ... Trò chơi vui này, hát này, đi chơi này, những cuộc lửa trại có các anh Hương Đạo lớn làm trò vui lắm cơ. Thế rồi... lại có lần diễn kịch nữa... Diễn ở nhà hát tây ấy mà...

Mành mành sậy

Lần trước đóng bộ bàn ghế bằng tre, công việc phải cần những anh khéo tay và cần thân. Lần này tôi hiến các anh một vật dễ làm? các anh có thể trong một hay hai buổi chia công việc cho tất cả các anh nơon bé trong đội.

Vật ấy tức là cái *mành mành*. Chẳng các anh ai cũng lấy làm khó chịu, những khi đương làm việc bị mọi người dòm dỏ. Cái mành sẽ giúp các anh dễ che những con mắt ấy. Khéo làm ra, nó còn là mối lợi cho quỹ đội anh.

Giờ chúng ta vào việc. Mời đầu cả đội cùng nhau đem bó sậy ra cọ rửa thật sạch. Song rồi chia cho hai anh việc « tiện » sậy thành những ống (A) từ 5 đến 6 phau, tùy sậy to hay nhỏ (dùng sậy nhỏ đẹp hơn). Nhớ cắt cho đều, vớt các mẩu đi và đừng để mạnh quá đập mất cả : lưỡi dao lúc nào cũng phải dũ thật sắc.

BAN : thế thì thích nhỉ? Như làm xi cút có khó không?

Đ. Đ. S. C. (mỉm cười rồi hát theo điệu bài « Pour être louveleau »)

Hay vui tươi cười,
Hay vui múa ca,
Hay vui nghe nhời,
Hay vui tiến xa,
Và thường theo thói,
Bao đấng anh hùng
Mong cho nên toàn danh Sói
Sừng dưng đất nước Tiên Rồng.

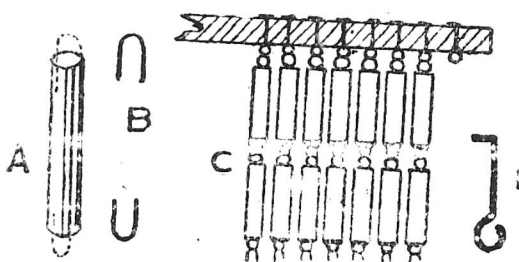
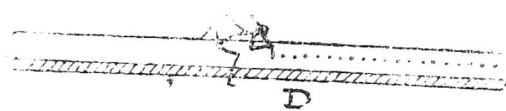
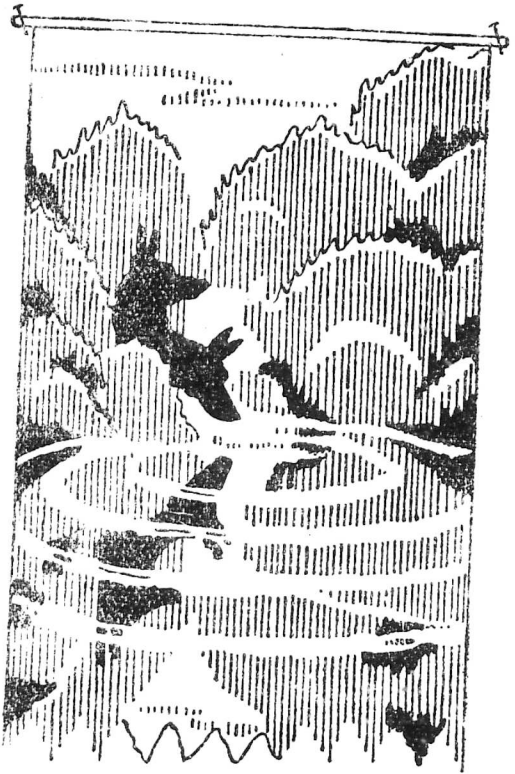
Sen VI

Đ. Đ. S. C. hát xong thì nhiều Sói con vừa đi đến. Một Sói Con nói : A! A! Anh Đầu Đàn đây : lại cả anh... (tên Sói con cùng đi với Đ. Đ. S. C.) Đi nhanh lên các anh, sắp đến giờ họp rồi đây.

Tất cả các Sói Con cầm tay nhau, chạy vòng tròn chung quanh Ban, và hát bài « Vui Hương Đạo ». Hát gần hết đoạn đầu thì dần dần kéo nhau vào...

BẢO ĐEN

Một anh dùng kim bấm cắt dây thép (lỏng nhỏ, hay có giấy đồng con càng tốt, đường kính độ nửa ly) thành những đoạn ngắn độ 2 phân. Một anh uốn những giấy ấy thành hình B. Anh thứ năm nối những ống sậy ấy vào với nhau, theo hình C. Anh thứ 6 sau khi cưa và bào nhẵn một thanh gỗ D dày một phân, ngang 2 hay 3 phân, còn chiều giải tùy theo bề ngang cái mảnh (thí dụ 9) phân cho cái cửa rộng 80 phân, mỗi bên để thừa 5 phân để buộc hay đóng đanh).

Song rồi anh ấy lấy dùi, hay khoan thì tiện hơn, khoan suốt chiều giấy thanh gỗ ấy những lỗ gần sát nhau, tùy theo đường kính của các ống sậy. Nớ dùi cho khéo để khi treo mảnh các ống sậy sát nhau, mảnh mới đẹp.

Anh thứ 8 nối nhiều móc sắt (hình E) để móc những sợi giấy mảnh vào thanh gỗ.

Thế là xong cái mảnh, nếu không có việc cuối cùng và khó nhất: tô màu.

Đây là màu cái mảnh của anh đội trưởng đội Sói đưa tôi xem. Khác với các mảnh các anh thấy treo ở phố, cái mảnh này tô các màu dịu chứ không sắc sỡ. Những lá cây chấm màu sẫm nhạt, những chỗ đậm, màu sẫm thẫm và những chỗ thưa màu cầm thạch, 2 đầu Sói màu nâu. Đa trời phía dưới điểm nhạt nhất, màu vàng chết, phía trên thẫm hơn và có mấy đường mây đỏ chạy qua, mặt nước

anh dùng màu cầm thạch, những bóng các bụi màu lá cây nhạt. Bóng đầu Sói màu nâu nhạt và bóng mây cũng dịu hơn sắc trên trời,

Cái thứ 2 của anh Sóc Lãng - Bạc. Cảnh con đường màu gạch đỏ có những vết sấm đen; trên đám cỏ màu xanh lá cây và cầm thạch cái cột trụ và bức tường trắng, đứng thẳng trên mặt nước, màu « nước biển », trên nhạt dưới thẫm, và trên trời, xanh « da trời », trên thẫm dưới nhạt. Những đám cây xa đều màu sấm. Hai chữ L B. màu đỏ trời

Trong 2 bức mảnh ấy các anh thích bức nào hơn ?

Báo vui vẽ. — Cảnh và màu bức mảnh của đội Sói đều có vẽ hoang vu, thanh đạm hơn. Vả lại 2 chữ L. B. và cái bóng vẽ vào giấy thì dễ nhưng vẽ vào những ống sậy chắc khó, nhất là khi những ống sậy ấy lại « buông mảnh » và dung động luôn luôn.

CÚ YÊN LẶNG. — Tôi cũng đồng ý. Nhưng còn màu thuốc. Có thứ sơn gì rẻ không anh, chữ sơn hộp đắt lắm...

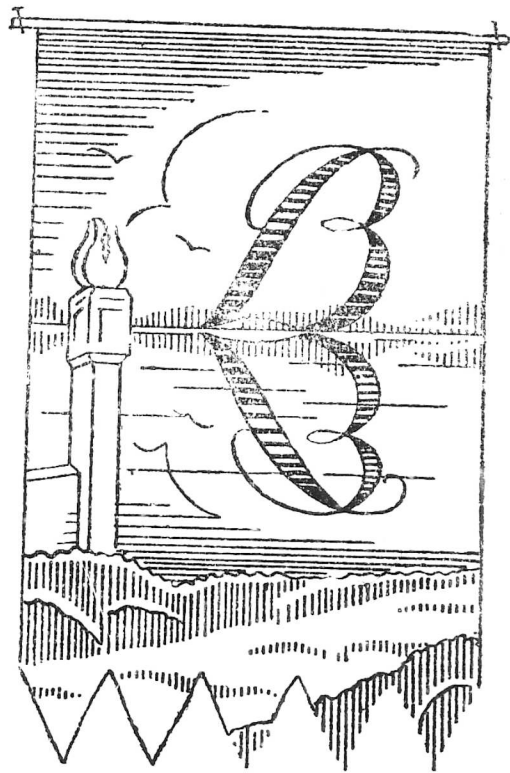
Báo vui vẽ. — Và chỉ có ít màu.

Các anh mua bột sơn (goaches) thì có đủ các màu và khéo ra. Lại có thể chôn thành nhiều màu mới; mua vẽ pha với dầu sơn (huile de lin).

Báo vui vẽ. — Nhất là pha ít một lại đỡ tốn nữa.

— Anh đừng tưởng !

Màu nguyên chất anh có thể pha ít một, nhưng nếu anh chọn màu mà hà tiện thì lúc thiếu, anh chọn thêm sẽ không được đúng màu đâu !

Phó phen ĐIỀU - HẬU

ANH CÓ BIẾT :

1. — Sông Bạch-Đằng là nơi chiến trường cho mấy trận đánh nhau ?
2. — B. P. sinh năm nào ? ở đâu ? Năm nay bao nhiêu tuổi ?

TỪ HỒ GƯƠM ĐẾN BÀN GIÒC

(Tiếp theo)

Chỉ đọc: «Đội Gà gáy. Phải chia các ngã trong tỉnh mà tìm, để ý nhất các ngã. Phải có giới hạn cẩn thận, anh nào coi vùng nào phải hết sức ở vùng ấy».

«Đội Sư Tử. Cần xem xét các cửa ô, các bãi, những nhà đóng cửa cũng để ý. Một hai giờ đêm càng nên đi. Những anh nào hay đến nhà Ngọc chơi, thuộc tiếng em Lan phải đi cả, có tiếng khó: là nghe kỹ».

«Hồ, phải trình cầm, canh các cửa ô, các ga các bến tàu... in cho nhiều ảnh, chú ý về một dấu nào dễ nhớ như seo, nốt dô, vân, vân».

«Đội Sói, Phải làm việc cho có phương pháp».

Hỏi: Nó bắt trẻ con làm gì?

Đáp: Chắc là để đem bán sang Tàu.

Phải đón hết các ngã đường đi Hải phòng, Móng cáy, Lạng Sơn. Ngày, đêm, thủy bộ. Canh cho riết, Nhưng đừng canh ra mặt».

Đọc xong anh Chí dừng mấy giây rồi nói «Các anh nghĩ thế cũng được. Mấy cách này phải dùng cả. Anh Ngọc đưa ảnh đây. Tôi cần bầy anh phải đi xa. Anh nào xin nghỉ học được, xin phép thầy mẹ được? Cần người lớn, phải có hai đội trưởng».

Không phải kén lâu, trong đoàn Hường Đạo không có khách khí. Ai đi được thì đi, không đi được không làm bộ muốn đi. Không có số đây số nào bày chiếc tay thấy dơ lên một lượt

«Quân gian có lẽ không lên xe ngay ở đây»

Phải canh quá ra ngoài. Anh đội trưởng Phúc, đem ba anh sang Gia Lâm, hai người coi ga, hai người đường. Cắt lượt nhau. Tìm cơ gì cho người ta khỏi ngờ. Gia Lâm là chỗ đủ đường đi Lạng Sơn và Hảiphòng. Chỗ quan trọng. Chú ý chuyển tàu chạy đêm từ Hanoi xét kỹ những kẻ ô-tô gần chạy mới lên.

Anh đội trưởng Hải, Anh người Phủ-Lai, quen thông thạo. Anh kíp về xin thầy anh giúp sức. Thầy anh đi săn, sai người đi mua măng mua sắn, lùng khắp các trai trong ba vùng Chi-Linh, Đông Triêu, Lục Ngạn, khéo mấy chỗ Hoàng-Giáo, Hồ-Rầu, Bãi-Thảo, An-sinh. Chúng nó hay đem «hàng» đến đó trước khi suyền sơn qua Móng - Cáy hay xuống bãi bề qua cửa Lục, Vân đồn, Hạ Long

Anh San kíp lên Lạng ngay, qua Đồng Mỏ nói truyện với anh Khánh, đến lĩnh bàn việc cùng anh Giát.

Anh Lập xuống Phòng, báo cho anh Giao hay rồi đến Hongay nhờ anh Bernard sức các đảo Cái Bàu, Gow tow,

Tôi điện đi Moneay coi các đường hầm.

Các anh nhận thừa số ảnh, đi sớm phút nào hay phút ấy, mỗi sáng có thư cho tôi biết tình hình. Tôi biết rằng việc này quan trọng mà các anh còn nhỏ tuổi, nhưng hường-đạo sinh làm việc. Tôi chắc là có thể tin được. Các anh nên nhớ: Trong chỗ không ngờ lại đáng ngờ. Thôi các anh về trước.

Chí đưa ra cửa, trao ảnh cho, mỗi người bắt tay một cái chắc chắn rồi trở vào.

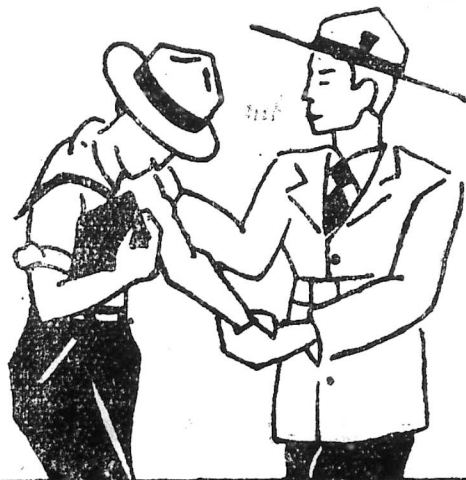
— « Bây giờ còn hai anh đội-trưởng.

Anh Hùng, dùng 2 anh coi các gare và các bến ô-tô. Đứng trông coi các gare chính đã đủ. Anh phó đội Lân đem ba anh coi các bến đò, bến tàu, Cái tài trá hình) của các anh bây giờ cần đấy.

Còn mười anh cùng anh đội-trưởng đội Sư - Tử, thì đem thực hành trương trình của đội ấy. Cắt lượm nhau các phố, các cửa ô, các ngõ, các làng lân cận. Tôi không phải giặc các anh hết sức. Mở mắt nhìn dành giọt ! »

Anh em về cả. Chí với Ngọc ra sau cùng. Chí nói : « còn em, anh chưa sai việc gì, em phải ở nhà nghe ngóng tin tức, em đi tìm thì theo những chỗ ước đoán của thầy mẹ em, em phải ra luôn sờ mặt thám xem có tin gì không. Mười hai giờ trưa, tám giờ tối, ngày nào anh cũng đến, anh em ta có tin gì trao đổi cho nhau. Em nhớ nhé, phải yên tĩnh, phải làm cho thầy mẹ em đừng ốm. Lúc này là lúc em tỏ cho mọi người biết rằng em là một người lớn, một đoàn sinh Hướng - Đạo. Thôi em về. Điều luật thứ tám em nhé ».

Một tuần lễ đã qua. Một tuần nôn nao, sống như nằm trên lửa. Hoang báo, cái khổ của con nhà trinh thám đã bao lần làm cho anh em anh Chí vụt một cái đi, vụt một cái lại về. Nhưng đi không về cũng chẳng được gì. Chắc chắn mười mười mà vẫn là nhầm, chỉ nhầm có một tí, nhưng nhầm.

CI NHẬT - THĂNG - HANOI

Thê rồi đội Gia - Lâm thu xếp về, người Phá - Lạ cũng trở lại cùng với cái khăn gói rộng tuếch, một buổi sáng người nhà giấy thép không đưa lại cho Chí một phong thư nào nữa.

Chao ôi, bao nhiêu mồ hôi, bao nhiêu chí, dút cục chỉ mua đắt được một cách làm việc, thế thôi.

Thương hại thay cho Ngọc, hy vọng thì đã mất rồi, nhưng ngày nay Ngọc là người lớn trong cái gia đình bị thảm của Ngọc.

Mẹ Ngọc đi tìm, rồi đi lễ, đi bói, khóc mãi hóa ra ngẩn ngơ, tỉnh như đồng bóng; Thầy Ngọc thì từng cơn, nóng sùng sục ra đi rồi về lại nằm lim lim. Hóa ra Ngọc phải làm ông chủ để lo tính công việc. Ngọc phải làm bà chủ để tiếp người hỏi thăm. Công

THĂNG-TIẾN

CƠ-QUAN CỦA ĐOÀN SINH HUƠNG-ĐẠO KHẮP CÁC XỨ

Anh em Hương - Đạo viết và vẽ lấy cả

Mỗi tháng ra hai kỳ : ngày 5 và 20 mỗi số 0\$03 - CẢ NĂM 0\$60

Các mandats xin đề tên Trần Văn Tuyên, 55, Rue Jambert - Hanoi

**Những truyện anh hùng có thực hay không quá sự thực
Những trò chơi vui thú khỏe mạnh. Những cảnh non nước gấm vóc
Những hy vọng một cuộc đời tốt đẹp và vui vẻ**

khai thì Ngọc can đảm như vậy, nhưng tối đến, lúc mẹ Ngọc khóc
lắm rồi mẹ, thầy Ngọc đi lắm rồi nằm vật vã. Ngọc bảo người
nhà đóng cửa, rồi một mình ra đi. Ngọc biết rằng cả anh em trong
đoàn Thái-Hoa và sau đến khắp các đoàn Hà-nội, ai cũng đi dò xét
ma còn không công hiệu gì, Ngọc một mình còn sao được nữa.
Nhưng Ngọc vẫn tin, tin rằng lòng yêu em của Ngọc tất thắng được
những nỗi oan trái. Ngọc đi, đi mãi, đi không còn biết đường nào
phổ nào nữa, đi cho đến lúc không còn hơi ngời bệt xuống bờ hè ;
rồi trời vừa sáng, Ngọc, như một kẻ cắp, lén vào nhà, chải rửa,
lại phải đợi thầy mẹ làm bộ mặt tươi tỉnh.

Ngọc vẫn đi đón tàu. Bây giờ thì còn đón làm gì. Nhưng Ngọc
vẫn đón. Nhờ một chuyện đi mà Ngọc không có mặt, một toa tàu
mà Ngọc không soát từ chốt xe đến bờ hàng, thì Ngọc đau suốt
ngày, rồi Ngọc yên chí rằng em Lan của Ngọc, đã bị đem đi chuyến
tàu ấy. Người coi cửa gare, hóa ra quen Ngọc quen Ngọc như quen
cái hiệu đầu tàu mỗi chuyến xe chạy là phải có ở đó.

Ngọc phải đi, phải đi, phải sức sặc suốt ngày, Ngọc chỉ sợ ngời
yên phải nghỉ, sợ đến lúc đi ngủ thì Ngọc tất phải tự hỏi em của
Ngọc bây giờ ẩn ở phương nào.

Muốn cho cha mẹ người một tí Ngọc phải làm ra bộ nũng nịu
Ngọc đòi thứ nọ đòi thứ kia rồi Ngọc nghĩ đến cấp đòi thầy mẹ
đưa đi xem chớp bóng. Hay nhất là lúc ảnh bắt đầu chiếu, là lúc
Ngọc có thể nhắm mắt trong bóng tối mà để cho quả tim đập tha
hồ, chắc là thầy mẹ Ngọc đã vui mắt trên màn bạc rồi ; không ngờ
Ngọc không lượng giờ, giờ nghỉ đến, đèn bùng lên, mẹ Ngọc chợt
thấy con đàn dựa nước mắt, bà phải dùng mình, rồi cả nhà chở về.

« Thằng bé cứ thế này rồi chết mất » Chi lo nghĩ mãi, rồi Chi phải
đền nói với ông thân sinh ra Ngọc nghĩ lại, xin ông tự khuấy khóa
cho Ngọc nhẹ tâm hồn một tí, xin ông bắt Ngọc đi học như thường.
Chính mình Chi, cứ mỗi buổi đoàn họp thì Chi đi đút Ngọc, để cho
Ngọc đi họp cho đỡ nghĩ . . .

Thế rồi, ngày qua, tháng cũng qua.

Nét mặt Ngọc hóa ra đăm đăm, không thấy cười nữa được.

(Con nữa)

NHÀ IN ĐÔNG-TÂY, HANOI

QUẢN LÝ : TRAN VĂN TUYÊN

tirage : 2.000 ex .

